

első irodalmi rendezvényünk a könyvhét alkalmával volt, amikor *Moldova György SZOT*-díjas író találkozott a közönséggel. A találkozón a *Pécsi Nemzeti Színház* művészei működtek közre és az érdek-

lődő közönség zsúfolásig megtöltötte a termet. A rendezvényről a *Dunántúli Naplóban* cikk jelent meg, ezzel a záró mondatával: „Sok ilyen kellene.”

Schmidt Károly

Sajtóklubok a tatabányai bányüzemekben

A tatabányai Bányász Körzeti Könyvtár új hírlapolvasója féleves múltra tekint vissza. Ez idő alatt kialakult az olvasó törzsközönség, és az esetenkénti látogatók száma is szép. Azonban a központi művelődési házba — ahol a hírlapolvasó működik — nem jut el minden Tatabányán dolgozó bányász. Ezért a vidékről naponta bejárók vagy a távolabbi vidékről idekerült és munkásszállásokon lakók számára — szintén ebben az évben — sajtóklubokat létesítettünk, mégpedig 5 szállóban és 4 üzembn. Az itt található folyóiratok két forrásból származnak: közvetlen előfizetés útján 10–15 lap jár a szállókra, és a központi hírlapolvasó beköttetésre nem kerülő készletéből is juttatunk lapokat a sajtókluboknak.

Az üzemi sajtóklubok létesítéséhez az ötletet az adta, hogy dolgozóink műszak után a hazaszállításig naponta csaknem egy órát várakozással töltenek el. Ezt az

időt szerettük volna szórakoztatóvá és hasznossá tenni, vagyis elérni azt, hogy az olvasás csökkentse a kártyaszendélyt. Kísérleti megoldásnak szántuk ezt a próbálkozást, amellyel a szórakoztatás mellett az olvasás iránti érdeklődés felkeltése volt az elsődendő cél.

Az üzemekben támogatásra talált ez a kezdeményezés. A szakszervezeti bizottságok készséggel nyújtottak segítséget, és az üzemek vezetőivel egyetértésben teremtettk meg a működési feltételeket. A sajtóklubokat az üzem legforgalmasabb részében, az úgynevezett „felolvasóban” alakítottuk ki — ott, ahol a dolgozók naponta megfordulnak.

Alig egyhónapos tapasztalat alapján elmondhatjuk, hogy a bányászok szívesen forgatják, olvassák a folyóiratokat. Ezért az idén még három üzembn szervezünk sajtóklubot.

Budai Károlyné

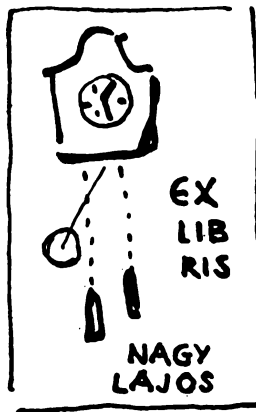
Nyomatásban megadott téves ETO számok

A Műszaki Könyvkiadó fel szokta tüntetni kiadványainak ETO számát. Ez a gondosság nagy mértékben megkönnyíti a könyvtárosok szakozási munkáját. Csak arra kell ügyelnünk, hogy felülvizsgálat nélkül ne fogadjuk el a kiadói szakozást, mert előfordulhatnak tévedések. Ilyenre már lapunk múlt évi 4. számában is felhívtam a figyelmet, és most újabb példával tudok szolgálni.

Bálint Gyulának az *Épületek védelme fagomba-, rovar- és tűzkár ellen* című könyvében hat ETO számot találunk:

691.11
674.017/019

674.04
634.0.81
634.0.833
634.0.84



Ezek közül az első a fát mint építőanyagot jelenti, a második és harmadik a faipart, a három utolsó pedig a fát termelő erdőgazdaság szakszáma. Helyettük elég lett volna egy számot megadni, mégpedig a könyvön nem szereplő 699.8-at, amelyik pontosan a könyv tárgyára vonatkozik, az épületek védelmére, vagy pedig — ha részletesebbek akarunk lenni — ennek két alszakját, a 699.81-et (tűzvédelem, tűzbiztos szerkezetek és építmények) és a 699.87-et (gáz, por, füst, korhadás, rovar, gomba, patkány és mérgező hatások elleni védekezések).

V. M.